

[Helle Degn]

har regeringen efter vores opfattelse slået helt i stykker med disse konsekvenser af den økonomiske politik, som regeringen fører.

Undervisningsministerens indfald på de forkerte tidspunkter, hans selvbestaltede udvalg, fremmer ikke ligefrem det gode samarbejde og forståelsen, ligesom den meget stærke partipolitiske konfrontationslinje, som ministeren står for, ikke fremmer den politiske kontinuitet på undervisningsområdet.

Det er efter vores opfattelse ikke universiteternes selvstyre, som ministeren peger på, der er noget galt med. Løsninger, som er baseret på, at universiteter og højere læreanstalter sættes under politisk administration, befordrer heller ikke de mest kvalificerede løsninger, der skal findes i disse år. Den bedste løsning var nok at fremme det kollegiale samspil og samspillet mellem institution og ministerium og ikke mindst den politiske kontinuitet på undervisningsområdet i nogle forhandlinger med folketingets partier.

Men det synes vi fuldstændigt mislykkes for undervisningsministeren. Han er meget forhuppet på at køre sin partipolitiske konfrontationslinje. Når jeg taler om den stærke politiseren, tænker jeg bl. a. på den privatiseringsdille, som regeringen i øvrigt er grebet af at lancere. At forfølge denne tankegang er ministeren meget stærkt optaget af. Heldigvis har mange progressive industrifolk udtalt sig om, at man selvfølgelig skal tage sig af specielt kontraktforskningen, men at universiteternes største samfundsmæssige indsats består i at sikre, at kandidaterne, der sendes ud fra universiteterne, er højt kvalificerede alment. Heri ligger de videregående uddannelsers største samfundsmæssige betydning. Der er i høj grad brug for, at ministeren forstår den politiske forpligtelse, der påhviler ham som regeringsmedlem, til at sørge for den politiske kontinuitet. Derfor kan det jo undre, at ingen partier er blevet indbudt til forhandlinger med ministeren, men ministeren også på dette område ønsker at handle helt egenrådigt. Vi glæder os meget til, at vi nu i undervisningsudvalget muligvis efterfølgende kan få nogle oplysninger om, hvad det er for nogle beslutninger, ministeren går rundt og tager, og hvad det er for nogle forslag, han sætter sine selvbestaltede udvalg til at arbejde med. Vi havde hellere set, at der var inviteret til reale politiske forhandlinger på ministerens område.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne spørge fru Helle Degn om to ting. På hvilke punkter har jeg ikke inddraget socialdemokratiet, hvor socialdemokratiet i regeringssituationen inddrog os i sin tid? Hvad er det for selvbestaltede udvalg, som skulle have ændret stemningen inden for forskningen?

To helt stiltfærdige spørgsmål, som jeg håber vi kan få et svar på, fordi udtalelserne var så kraftige, at der må ligge noget bag.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Undervisningsministeren ved udmærket, at socialdemokratiet har haft for vane at invitere til forhandlinger, at orientere folketingets partier løbende og at invitere til samarbejde, hvor det overhovedet var muligt. Derfor kan det ikke komme bag på undervisningsministeren, at vi er forbavsede over, at vi, mens undervisningsministeren har været minister, ikke har været inviteret til én eneste forhandling. Så tænker jeg med hensyn til udvalg på informatikudvalg og andre udvalg, som ministeren nedsætter, idet han siger, at han ikke har brug for faglige organisationer og for at etablere et bredt beslutningsgrundlag for politikerne i folketinget. Han har brug for udvalg, som snævert betragtet kan manifestere nogle personlige synspunkter, og så kan folketingets partier i øvrigt få lov til at tage stilling til disse ting.

Det mener jeg er at misbruge de muligheder, ministeren har for at sørge for et bredt, grundigt, fornuftigt beslutningsgrundlag for folketingets partier.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvornår har jeg som uddannelsesordfører i oppositionsperioden nogen sinde været indkaldt til én eneste drøftelse om disse ting? Svar udbedes.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg vil gerne om det sidste stille det samme spørgsmål, som undervisningsministeren nu stillede. Jeg mindes heller ikke, at jeg i min tid som uddannelsespolitisk ordfører, mens regeringen var socialdemokratisk, har været inviteret til én eneste forhandling,